

PARADA 06
A APÓCEMA DA POESÍA
CAMPO DA FEIRA

A PÓCIMA DA POESÍA. PASO A PASO

1. COLOCAMOS OS CORDEIS COA INSPIRACIÓN EN LUGARES ALGO PRÓXIMOS ENTRE SI
2. INTRODUCCIÓN DE BENVIDA
3. PEDÍMOSLLES QUE SE POÑAN EN FILA POR DATA DE NACEMENTO SEN FALAR
4. SE É UN GRUPO MOI NUMEROSO DIVIDÍMOLO EN DOUS, UN PARA CADA GUÍA
5. PROPOÑÉMOSLLES XOGOS PARA CHEGAR ÓS CORDEIS DE INSPIRACIÓN
6. A ORDE DOS XOGOS É: DUCHA / A CEGAS / TAXI
7. UNHA VEZ TEÑEN AS FICHAS DE INSPIRACIÓN PEDÍMOSLLES QUE ESCRIBAN UN VERSO
8. FACEMOS UNHA FOTO DE GRUPO E DESPEDÍMOLOS

A APÓCEMA DA POESÍA. PRESENTACIÓN

Este é o Campo da Feira de Guitiriz. Díaz Castro viviu os seus últimos anos nun piso nesta rúa e pasaba moito tempo no parque, xa que era moi conversador e gustáballe falar cos nenos. Esta escultura de aquí é unha homenaxe ó seu poema máis infantil, Esmeralda: Herba pequerrechiña, que con medo surrís, o sol que vai nacendo e morrendo sen ti...

Parece un haiku, verdade? Os haikus son poemas xaponeses de verso libre e inspirados na natureza. Que vos inspira a vós? Imos axudarvos. Neses cordeis tedes colgadas inspiracións para que creedes o voso propio haiku, como se fose unha apócema da poesía. Pero chegar a inspiración non vai ser fácil

(A división en dous grupos faise se no grupo son dez ou máis)

Primeiro dividímonos en dous grupos e para iso o primeiro reto é colocarse en fila por data de nacemento pero sen falar. Tedes que empregar a mímica para saber se alguén vai antes ou despois de vós.

(Divimos a fila en dous e cada guía quédase cun grupo)

Agora, para chegar ás fontes de inspiración hai que cumprir uns requisitos para avanzar en grupo. Unha vez que chegedes cada un pode escoller unha inspiración e colgala da camiseta.

NOTAS DA ACTIVIDADE:

- Os cordeis deben de colocarse antes da chegada dos grupos en sitios visibles e non excesivamente alonxados
- Os guías repartiranse previamente en que orde mandan os seus respectivos grupos a cada cordel.
- Ó inicio, reunimos o grupo para a introdución diante do monumento ó poema de *Herba pequerrechiña*.
- As actividaes poden facerse en dous grupos ou nun so.

MATERIAIS NECESARIOS:

- Cordeis
- Pinzas grandes para suxeitalos
- Tarxetas de inspiración

A APÓCEMA DA POESÍA. XOGOS.

1. **A ducha.** Para escribir, o primeiro paso é quitarnos os prexuízos dándonos unha boa ducha. Facemos dúas filas enfrontadas e o último vai pasando polo medio mentres os demais imos dándolle unhas boas fregas e así avanza a fila ata a corda. Unha vez aló que cada un colla unha inspiración e a colgue na camiseta.
2. **A cegas.** Os escritores non siguen manuais, van a cegas sobre o papel en branco, así que imos facer o mesmo, ir a cegas ata o seguinte cordel de inspiración. Poñémonos en fila cos ollos pechados. Só os abre o último da fila, que irá pasando instrucións sobre o camiño. Un golpe nos dous ombros significa avanzar e dous golpes, parar. Un golpe no ombro dereito significa virar á dereita; no esquerdo, virar á esquerda. Hai que ser rápidos para que a mensaxe chegue rápido adiante.
3. **Taxi.** Xa estamos limpos de prexuízos e aprendimos a camiñar a cegas, pero para escribir tamén podemos deixarnos levar. E iso imos facer. O primeiro que grite “taxi!” será levantado polo grupo que avanzará moi xunto levándoo no aire ata que outro grite “taxi!”, nese momento, deixamos a un para coller ó outro. Sempre moi xuntos e sempre cara a seguinte fonte de inspiración.

A APÓCEMA DA POESÍA. CONCLUSIÓN.

(Sentámoslos no centro cando rematan) As frases que tedes colgadas das vosas camisetas son a vosa apócema para escribir, a vosa inspiración, así que coa enerxía do xogo podedes escribir o voso propio *haiku* no pasaporte.

(Conclusión se esta é a súa última parada, se non continúan para a seguinte)
Este pasaporte que ten a forma dun libro de cordel é o recordo do voso paso pola nosa fábrica de poetas. Moitas grazas a todos por vires a coñecer Guitiriz e a Díaz Castro.